

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.230 van 28 juni 2001
in de zaak A. 64.868/VII-15.111.**

In zake : de n.v. GEVACO TEXTILES,
gevestigd te OUDENAARDE,
Lindestraat 58

tegen :

de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. en L. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
J. B. Meunierstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. GEVACO TEXTILES op 28 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- "1° de vóór-beslissing van 14.04.95 van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, waarbij beslist werd de in het verzoekschrift van verzoekster aangehaald argumenten tot ontheffing van de opgelegde bijdrageopslagen, niet als dringende redenen van gewestelijk of nationaal economisch belang te beschouwen
- 2° de eindbeslissing van 29.05.95 van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid waarbij het verzoek van verzoekster tot ontheffing van de bijdrageopslagen werd geweigerd op grond van voornoemde vóór-beslissing";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. SOETAERT die, loco advocaat L. GHEYSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. SMOUT die, in eigen naam en loco advocaten B. en L. CAMBIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat ambtshalve dient onderzocht te worden of de verzoekende partij op correcte wijze het voorliggende geding heeft ingeleid;

Overwegende dat de verzoekende partij in dit verband een brief van 20 juli 1995 voorlegt, waarbij twee van haar bestuurders haar raadsman verzoeken een verzoekschrift tot nietigverklaring van de bestreden besluiten in te dienen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie doet gelden :

"Een proceshandeling wordt aan de verzoekende vennootschap toegerekend wanneer hij gelast wordt door een orgaan dat binnen zijn externe vertegenwoordigingsbevoegdheid tot de handeling opdracht heeft gegeven, zelf al mocht het orgaan daarbij zijn interne bevoegdheid overschreden hebben of de regelen die de besluitvorming beheersen niet hebben nageleefd.

Zo wordt de opdracht om een proceshandeling te stellen aan de vennootschap toegerekend wanneer die opdracht wordt gegeven door één of meerdere bestuurders, die krachtens een statutaire clausule overeenkomstig art. 54 al. 4 Venn.W., over een algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid beschikken, zelfs indien de intern vereiste beraadslaging van bestuur achterwege zou zijn gebleven.(J.M. Nelissen, Gerade, T.P.R., 1987, pag. 206 ; R.v.St., 10.-12.1986, Solvay, Debatation Permanente Namur et Région Wallon).

Art 19 van de statuten van verzoekster bepaalt:

'De Raad van Bestuur vertegenwoordigt als college de vennootschap in alle handelingen in en buiten rechte. Hij handelt door de meerderheid van zijn leden. Onverminderd deze algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college wordt de vennootschap ten aanzien van derden rechtsgeldig vertegenwoordigd door één van de bestuurders indien hij de titel draagt van gedelegeerd bestuurder of door twee bestuurders...'

Verzoekster heeft aldus duidelijk gebruik gemaakt van de mogelijkheden die haar ter beschikking worden gesteld krachtens art. 54, lid 4 Venn.W.

De vertegenwoordigingsbevoegdheid geldt voor het geheel van de wettelijke bevoegdheden van de Raad van Bestuur, inclusief de bevoegdheid tot het gelasten van een proceshandeling.

Het zou overigens niet mogelijk zijn om één of meer bestuurders enkel de vertegenwoordigingsmacht te verlenen voor rechtshandelingen, met uitsluiting van de vertegenwoordigingsmacht voor proceshandeling en omgekeerd. Een dergelijke kwalitatieve beperking op de vertegenwoordigingsmarkt zou immers onverenigbaar zijn met de eerste E.E.G.-richtlijn van 09.03.1968.

Het woordje 'of' in de officiële nederlandse tekst van art. 54 lid 4 Venn.W. moet dan ook in conjunctieve zin, d.w.z. als 'en', worden gelezen.

De bevoegdheid tot in rechte treden voor de Raad van State, werd aldus wel degelijk statutair toegevoegd aan twee bestuurders.

Het beroep is derhalve ontvankelijk."

2. Overwegende dat uit het door de verzoekende partij ingeroepen artikel 19 van haar statuten blijkt dat deze een onderscheid maken tussen de vertegenwoordiging, enerzijds, "in", en anderzijds, "buiten" rechte;

Overwegende dat artikel 54 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen bepaalt :

"De raad van bestuur is bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van de vennootschap, behoudens die waarvoor volgens de wet alleen de algemene vergadering bevoegd is.

Hij vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder.

De bevoegdheden, ingevolge de vorige leden aan de raad van bestuur toegekend, kunnen door de statuten worden beperkt. Zodanige beperking kan, evenmin als de eventuele verdeling van de taken door de bestuurders overeengekomen, aan derden worden tegengeworpen, ook al is die beperking of verdeling openbaar gemaakt.

De statuten kunnen echter aan een of meer bestuurders bevoegdheid verlenen om alleen of gezamenlijk de vennootschap in en buiten rechte te vertegenwoordigen.

Zodanige bepaling kan aan derden worden tegengeworpen overeenkomstig de regels gesteld in artikel 10";

dat dus ook deze wetsbepaling een onderscheid maakt tussen de vertegenwoordiging, enerzijds, "jegens derden", en, anderzijds, "in rechte als eiser of als verweerder", of nog, tussen de vertegenwoordiging "in" en "buiten" rechte; dat hieruit duidelijk blijkt dat de vertegenwoordiging "ten aanzien van derden" geen betrekking heeft op de vertegenwoordiging in rechte; dat bovendien niet valt in te zien hoe de Raad van State als een "derde" te beschouwen zou zijn; dat de bevoegdheid tot het vertegenwoordigen van de vennootschap in rechte, als eiser of verweerder, inderdaad niet kan afgesplitst worden van de bevoegdheid tot het nemen van de beslis-

sing in rechte te treden; dat in casu echter precies die vertegenwoordigingsbevoegdheid door de statuten niet aan anderen dan de raad van bestuur als college is verleend; dat met de loutere bewering dat "een dergelijke kwalitatieve beperking op de vertegenwoordigingsmarkt (sic) ... onverenigbaar zou zijn met de eerste E.E.G.-richtlijn van 09.03.1968" dan ook geenszins wordt aangetoond dat artikel 19 van de statuten van de betrokken vennootschap niet toepasselijk zouden zijn; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.